Ч. 238. Неділя 5 падолиста (23 жовтня) 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вчерашнім засіданю Сойму перед приступленем до порядку дневного відчитано ряд внесень та інтерпеляций, а між ними: внесенє пос. Вісьневского в справі додатку на дорожню для учителів шкіл народних в Дрогобичи; посла Салї і пос. о. Ефіновича таке саме внесенє в справі учителів в Бродах; — інтерпеляцию пос. Короля в справі надужить при послідних правиборах з V. куриї в Товмачи.

Опісля відповідав правительственний комісар ґр. Лось на інтерпеляциї: пос. Богачевского в справі поступованя повітового комісаря в Бібрці п. Ґродзїцкого супротив учителя 4-кляс. школи народної в Стрілисках нових, Дмитра Прибулї; тогож самого посла в справі шкільних відносин в Коропци бучацкого повіта; пос. д-ра Олесницкого в справі надужить Володислава Дамма, учителя 6-клясової школи в Калуши.

З порядку дневного слїдувало мотивованє зголошених на послїднім засїданю внесень. Пос. о. Богачевский мотивував внесенє пос. Старуха, жадаюче признаня учителям народним в ліскім повіті додатку на дорожню. Внесенє передано комісиї буджетовій.

Пос. др. Олесницкий мотивував опісля два внесеня: перше в справі розширеня шпиталю в Стрию, а в другім домагав ся завізваня правительства, щоби 1) в дорозї законодатній внесло зміну §. 760 зак. цив. в тім напрямі, щоби бездїдичні спадщини по горожанах державы в поодиноких краях передавані були дотичним краям в цїли утвореня окремих фондів на покриванє коштів удержаня і лїченя недужих, що тепер спадають на громади; — 2) щоби перевело в законодатній дорозї зміну закона з 3 грудня 1863, взглядно з 5 грудня 1896 в тім напрямі, щоби австрийскі горожани вже через сам факт десятилїтного добровільного побуту в громаді набирали право приналежности. — Перше внесенє передано комісиї санїтарній, друге комісиї правничій.

Громаді міста Теребовлї призволено побирати оплату від напитків спіритусових пива, меду, вишняку і малиняку а по тім приступлено до верифікациї вибору посла до сойму з округа жидачівского.

В дискусиї забрав слово пос. др. Олесницкий і виказував надужитя при виборах і що вибраний з повіта жидачівского пос. Павликовский не одержав більшости, длятого вносив, щоби сей вибір уневажнити а признати важним вибір о. Давидяка. — Правительственний комісар ґр. Лось відповідаючи на закиди, заявив, що мусить лиш то сконстатувати, що видане цертифікату Є. Ексц. п. Намістником опирало ся на законї о репрезентациї соймовій а рекурс внесений против того цертифікату міністерство відкинуло яко недопускаємий. — Пос. ґр. Стадницкий поставив внесенє, щоби справу верифікациї вибору пос. Павликовского відослати ще раз до Видїлу краєвого в цїли розслїдженя пороблених закидів. Пос. Король підпер се внесенє з тим, щоби Видїл краєвий предложив звіт ще сеї сесиї. Внесенє пос. ґр. Стадницкого підпер також і пос. Абрагамович і остаточно сойм в голосованю ухвалив внесенє ґр. Стадницкого а відкинув додаткове внесенє пос. Короля.

По залагодженю всїляких петиций учителїв і учительок та вдовиць і сиріт по учителях приняв сойм до відомости звіт дирекциї галицкого фонду пропінацийного а опісля залагодив петицию служби при божевільних в Кульпаркові в той спосіб, що постановив: Дозорцї і дозорницї божевільних в Кульпаркові мають право на случай нездібности до служби по 10 лїтах служби побирати провізорию з фондів заведеня у висотї 40 проц. з відповідними відсотками додатку службового. За кождий дальший рік служби дочисляє ся 3 проц. послїдної платнї так, що провізия по 20 роках виносить 70 проц. а по 30 лїтах рівнає ся висотї платнї.

Опісля ухвалив сойм вилучити деякі громади і обшари двірскі з дотеперішної звязи а прилучити їх до инших повітів, між иншими: громади Вербівчик і Оріхівчик і обшари двірскі вилучити з судового повіту в Залїзцях і при-

---

14)

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

Я тямив ще дуже добре слова, які панї Лясель-Тревор сказала що-до пильнованя моєї особи, яке від неї виходило. Мимохіть обернув я голову, аби поглянути, чи й в сій хвили не підкрадає ся хто за мною. Я не міг пересьвідчити ся о тім, бо дійшов тимчасом до дуже оживленої части улицї, де й найнезручнїйшому шпіґунови було би легко укрити ся перед моїми очима.

Пертий якимсь неясним чувством, завернув я до мосту Ватерльо, бо менї прийшло до голови, що тепер мушу сейчас пійти до Клївера і Кекстона, аби їм представити моє теперішнє положенє, котрого безпосередними виновниками були все таки они. Отже було просто їх обовязком освободити мене з того незвичайно прикрого положеня, до якого довело мене їх посередництво. Тому пійшов я до них, але міг собі безпечно ощадити того ходу; они вправдї заявили охоту, коли би була конечна потреба, обняти мою оборону, але коли я зажадав, аби они менї порадили, що маю робити, щоби охоронити ся перед грозячим менї увязненєм, мусів з цїлого їх поведеня заключити, що й они не були цїлком пересьвідчені о моїй невинности.

Я вийшов від них і з тяжким серцем вернув знов до готелю. Але я тепер вже твердо рішив ся, що навіть одної ночи не перебуду довше в тім домі.

Я удав ся просто до моєї спальнї на гору, аби тих трохи річий, які я мав, зібрати, а відтак в послїдне ще розмовити ся з панюю Барнес, хоч як тяжко було до неї дістати ся.

Такий був мій плян; але як неоден з моїх плянів в послїднім часї не мав і той удати ся.

Коли я дійшов до дверий, видало ся менї, немов би я почув із середини комнати якийсь шелест. Ґадаючи, що то служниця спрятує, увійшов я до комнати. Але я помилив ся, бо не служниця була там, лише кельнера застав я, котрий положивши ся на землю коло мого ліжка, дуже пильно глядав чогось під ним. Він при тім був так пильно занятий, що цїлком не чув, коли я увійшов. Ще заки він всьпів отямити ся, що з ним дїє ся, притиснув я моїм колїном єго плечі до землї, вхопивши перед тим з блискавичною скоростию свою палицю.

— Коли ви на мою поважну пересторогу не уважаєте, то я, мій друже, не можу нерозправити ся з вами по свому.

При тих словах я з цїлою силою почав палицею бити.

Коли я єго безнастанно молотив, старав ся він з рідкою зручностию видерти ся з моїх рук.

— Не бийте, стійте — кричав він — бо гірко того пожалуєте!

— Менї здає ся, що жаль буде радше по вашій сторонї — відповів я.

Взагалї той чоловік показав о много більше відваги, як я ґадав, але я був надто роз'ярений, аби так скоро знов успокоїти ся і я все ще не переставав бити.

Вкінци удалось єму вхопити мене за руку — він так єї торгнув, що она мов зломана безсильно опала.

— Ви дуже дурні — сказав він — і просто не знаєте, що робите. Я полїцийний аґент і отсе арештую вас під закидом убийства.

Я видивив ся на него мовчки.

— Я вам не вірю! Ви мусите бути певно шпіґуном тої женщини.

— Нїколи в сьвітї, як ви впрочім вже давно мусїли замітити. Я від самого початку займав ся тою справою і прийшов сюди під покришкою кельнера, аби міг вас як найбачнїйше слїдити. То я робив дуже совістно і — як здає ся — не без успіху.

— Але-ж то всьо неправда — всьо брехня!

— Ах, не говоріть дурниць! Ви дуже добре знаєте, що ваше удаванє вже скінчило ся; одиноким питанєм тепер єсть лиш ще то, чи дасте себе добровільно арештувати, чи мушу вам заложити на руки ланцушки. Я маю досить людий до помочи, котрі лиш ждуть на мій поклик.

— Коли пересьвідчите мене о правдивости ваших слів і зложете менї докази, що ви дійстно полїцийний аґент, не буду противити ся, аби ви виповнили свій обовязок; але то

лучити до маючого утворити ся суду в Підкамени, пов. брідского; громада і обшар двірский Хоцемир мають бути вилучені з округа репрезентациї повітової в Городенці а прилучені до репрезентациї повітової в Товмачи. На тім закінчено засідане.

Демонстрация фльот против Туреччини.

З Відня пишуть: Факт, що султан не хотів приняти амбасадорів заграничних держав на спільній авдиенциї, єсть політичним ділом, котрого европейскі кабінети не сподівали ся. Всї були переконані, що турецке правительство буде старати ся всїма силами проволїчи спільні кроки держав, але рішучий опір став ся так сьмілим виступленєм, що того навіть ніхто не брав в рахубу. Впрочім держави тим не дуже зажурили ся, бо они постановили собі незмінно залагодити успішно справу, о котру розходить ся. Додати тут потреба, що контроля фінансів в Македонії, котрої держави домагають ся, єсть дуже обмежена.

Контроля відносить ся лиш до циферного буджету, який укладає ся щорічно для Македонії. Делеґати держав мають лиш переконувати ся, чи буджет дійстно так уложений, що відповідає всїм потребам; они мають дальше переконувати ся, чи приписані доходи дійстно впливають до кас оттоманьского банку, бо доси богато з тих доходів десь по дорозї губило ся; они мають наконець запевнити ся, що прелімінованї видатки уживають ся дійстно на визначені цїли, бо доси після всхідного звичаю то не завсїгди бувало. Але адміністрацийна служба фінансова, розписуванє і стяганє податків мають і дальше позістати в руках Порти, отже верховній власти султана ніхто не думає противити ся. Держави европейскі хотять мати лиш совістну господарку, щоби тим підвести довірє населеня до теперішної господарки, а відтак хотїли би також забезпечити ся, що фінансові міри, уложені цивільними аґентами в спілцї з турецким ґенеральним, будуть дійстно переведені і не позістануть лиш на папери.

Опір Порти против сих мір, котрі мають на цїли лиш заведенє впорядкованого стану в Македонії і скріпленє тамошного турецкого правлїня, показав ся так завзятий, що єго тим менше сподївали ся, позаяк не можна було покликати ся на нїякі річеві причини. То не має нїякого значїня і було би дуже наівне, колиби хтось казав, що розпорядженя в справах фінансових належать до специяльної верховної власти султана. Поправдї має ся річ так, що турецке правительство уважає незгоду держав за так велику, що має відвагу визивати Европу. А тота відвага стала ся ще тим більша через то, що незгода малих балканьских держав зробила положенє на балканьскім півострові особливо користним для Туреччини. Порта не чує ся загроженою, бо малї держави поборюють себе взаїмно так завзято, що о якійсь спільній акциї против Туреччини не може бути й бесїди.

Небавком однак покаже ся, що Порта, припускаючи ту велику незгоду між державами, дуже обмане ся. Великі держави постановили вже в засадї підперти свої жаданя демонстрациєю фльот а фактичне виконанє того єсть вже недалеке. Небавком покаже ся, чи чувство верховної власти султана не потерпить більше від того, коли він буде змушений піддати ся волї держав, як коли би добровільно згодив ся на предложенє тих держав. Як доси, то амбасадори не порішили ще нїчого в справі реформ македоньских фінансів. Та й справу демонстрациї фльот доси ще не тикано дальше, а всї противні вісти треба уважати за передчасні.

Вісти полїтичні.

З соймів краєвих. — Криза на Угорщинї. — Подїї в Росиї.

В долїшно-австрийскім соймі інтерпелював пос. Зайц намістника в справі поступованя полїциї супротив социялїстичних демонстрантів. Таку саму інтерпеляцию поставили і християньскі социяли, звалюючи вину на социялїстів. Зайц домагав ся дословного відчитаня своєї петициї, а палата не хотїла допустити і з того прийшло до такої бучі, що аж треба було засїданє перервати. Намістник ґр. Кільмансеґ заявив відтак, що підчас демонстраций ранено 40 людий, з тих 10 тяжко. Намістництво заповіло президентови полїциї, що не може позволити на рішанє справ полїтичних на улици, та покликало ся на закони о зборах і товариствах, котрих треба строго держати ся. Пос. Кроль крикнув: „Треба повісити кількох социялїстів, а буде спокій.“ — Ізза тих слів прийшло до острої перепалки межи Кролем а Зайцом.

Угорский мінїстер справедливости видав окружник до всїх прокураторів державних, звертаючи увагу на пасивний опір комітатів, котрий має недопустити до заприсяженя новоіменованих старших жупанів. Мінїстер взиває прокураторів, щоби на случай насильного виступленя орґанів комітатових поступали як найострійше, а евентуально й послугували ся арештом.

Революцийний рух в Росиї все ще не притих, а характеристичною єго чертою в теперішній порі суть погроми жидів в ріжних сторонах Росиї. Здає ся, що тоті погроми мають своє жерело в полїциї, котра всю вину за теперішні відносини старає ся звалити на жидів, а при сїй нагодї зробити ще в послїдній хвили добрий інтерес. З другої же сторони і то треба признати, що жиди своєю зухвалостию і сьмілим виступленєм в теперішній хвили провокують темні маси, котрі чекають лиш на то, щоби їм хтось з гори дав знак. А що російска полїция дає такий знак, о тім, здаєсь, нема й сумнїву. В Одесї, де погром жидів був найбільший, пізнано в товпі 50 перебраних полїциянтів. Після нинїшних вістий взяло в оногдашних розрухах в Одесї участь звиш 50.000 людий, котрі нїби то для удержаня законного ладу зброїли ся під оком полїциї, а відтак брали ся до погрому.

Петербурска аґентия доносить, що вчерашний погром жидів в Одесї прибрав ще більші розміри як оногдашний. Через цїлий день тревала стрілянина а у всїх частях міста нароблено величезної шкоди. „Горожаньска оборона“ виступає енерґічно против рабівників. Цїле місто виглядає мов би воєнний табор. Студенти арештували 200 проводирів розбоїв і замкнули їх в університетскім будинку.

Великі погроми жидів були також у Витебску, Воронежи, Києві, Вильнї, Єлисаветградї, Симферополи, Кишеневі, Ростові над Доном і многих инших містах. В Києві, де кинено бомбу на козаків, убито вчера 12 людий а 44 ранено. В Полтаві товпа заатакувала вязницю і притім зранено 30 осіб. — В Ревли около 30.000 людий устроїло кількагодинні збори в місци, в котрім підчас бійки з войском убито богато людий. Уставлено 31 домовин а товпа співала „Вічная память“. Лїхтарнї в улицях були вкриті чорною ослоною. У вікнах домів позапалювано сьвічки. Сумний похід, в котрім були репрезентовані також власти міскі, тягнув ся кілька кільометрів.

До бюра Райтера доносять з Гапаранди у Фінляндиї, що до Торнеї наспіла вість телеґрафічна, що фінляндский сенат розвязаний а сенатори і ґен.-ґубернатор одержали димісию. Взагалї панує у Фінляндиї спокій. В Гельзінґфорсї вибрав заряд міста „комісию публичного добра“ і завідомив страйковий комітет, що може взяти на себе одвічальність за удержанє порядку. На ту цїль ухвалено 10.000 марок. Заряд міста збирає ся два рази на день на засїданя. Вибрано комісию з членів, котра має у важних справах порозумівати ся з комітетом страйковим.

До Daily Mail телеґрафують з Петербурга: Мимо сильних патрулїв войскових дало ся вчера вечером революционїстам відбути кілька зборів, на котрих ухвалено жадати абдикациї царя і демократичної републики. В поставленій резолюциї сказано, що всїх членів теперішного правительства разом з царским двором треба видалити з краю. Велика часть робітників прилучила ся до сеї проґрами. Революционїсти постановили доти воювати динамітом, доки всї полїтичні виновники не будуть увільнені, а стан воєнний знесений.

Новинки.

Львів, дня 4 падолиста 1905.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував старосту дра Авт. Цоля, референтом адміністрацийних і економічних справ в галицкій радї шкільній краєвій.

кажу вам, як правда, що Бог над нами єсть, що ви зробите страшну похибку, коли поведете мене до вязниці.

Аґент поглянув на мене так, немов би незвичайно здивував ся.

— Отже сьміливість, якої я ще не бачив — сказав відтак. — Але моїм обовязком єсть остерегти вас, бо такі говореня можуть лиш погіршити ваше положенє. Також дуже помиляєте ся, коли гадаєте, що то укриє ся перед моїми очима.

При тих словах витягнув з під покривала предмет, якого я доси ще нїколи не бачив.

То був довгий, дуже вузкий ніж, з дуже заостреним кінцем, котрого вістрє покривала місцями легка ржа.

— Може я незвичайний туман; але я дійстно не розумію, що хочете ви тим сказати. Той ніж анї не мій, анї я нїколи в житю не бачив єго.

— Ах, ви єго нїколи не бачили! Того можна було здогадувати ся. Коли не помиляю ся, то той ніж єсть тим убийчим оружием, від котрого погиб Джон Гартон. Досить зле для вас, що я єго найшов саме тут під вашим ліжком за листвою. Та обставина вплинула остаточно рішучо на моє пересьвідченє що-до вашої вини.

— Коли ви ніж дійстно тут найшли, можу вас лиш впевнити, що я єго там не сховав, так як правда, що мене перед собою бачите.

— Ну, то справа, котру в иншім місци будуть обговорювати. А тепер, пане Савтем, прошу вас лиш піти зі мною на долину, бо, уважаєте, від сеї хвилї ви мій арештант.

(Дальше буде).

— **Ц. к. Адміністрация податків** у Львові оповіщує: По мысли § 184 закона з дня 25-го жовтня 1895 подає ся до загальної відомости, що зачисленє податників податку особисто-доходового округа оцінкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих зістало переведенє і що дотичні списи виборців виложені будуть до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II. п.) від години 9—1 перед полуднем від дня 11 падолиста с. р. почавши через 8 днів, т. є. до включно 18 падолиста с. р. Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного 8-дневного речинця на руки адміністрациї податкової; зажаленя ті не здержують однак дальших чинностий урядових а іменно відбутя важних виборів. Право перегляду згаданых списів прислугує лиш особам до плаченя податку особисто-доходового в оцінковім окрузї Львів-місто обовязаним, виготовленє відписів і витягів не есть дозволенє, а евентуальні надужитя по мысли § 246 покликаного закона будуть карані.

— **Дрібні вісти.** При передвчерашнім тяганю у Відни льосів з 1864 р., головна виграна 600.000 К упала на серию 54 ч. 1; друга виграна 100.000 К на с. 662 ч. 3, а трета виграна 50.000 К на с. 8923 ч. 15. — Школу ім. Пирамовича у Львові замкнено на кілька днів з причини вибуху між ученицями шкарлятини. — Віче почтових і телєграфічних урядників у Львові відбуде ся дня 5 с. м. Предметом нарад буде: 1. справа скороченя часу служби на 35 літ, 2. теперішнє положенє урядників з огляду на некористні відносини що-до авансу і 3. службова прагматика. — Посьвячене льокалю товариства „Опіки над служницями і робітницями під покровом Матери Божої", відбуде ся в неділю, дня 5 падолиста о годині 5-ій по полудни при улици Осолиньских ч. 11, II. подвірє, III. поверх. — До краківского університету записало ся в сїм році шкільнім поверх 100 студентів з Королївства польского.

— **Золотий дощ** в видї півтора міліона позички упаде на громаду міста Тернополя. В цїли конверсиї довгів і переведеня конечних будов постановила тернопільска рада громадска взяти позичку в висоті 1,430.000 корон в центральнім банку ческих кас щадничих на 6·64 процент. Видїл краєвий потвердив перед кількома днями дотичне рішенє ради громадскої, в наслідок чого позичка буде піднята ще в сїм році.

— **Союз ческих стоваришень рільничих в Чехах** есть одним з найбільших сего рода союзів в австрийскій державі. Належить до него 902 спілок системи Райфайзена, 146 инших спілок рільничих, а також 20 осіб фізичних, разом проте 1068 членів. Загальний оборот касовий того Союза досягнув з кінцем р. 1904 квоти 63,850.950 К, стан депозитів Спілок виносив 8,378.364 К, а стан уділених позичок в рахунку біжучім 4,529.726 К. В р. 1904 спровадив Союз для своїх членів штучних навозів, насїня, рільничих знарядів і т. п. за загальну квоту 1,621.637 К. Союз посідає власний дім в Празї, недавно вибудований коштом більше як міліона корон. На чолї Союза стоїть знаний посол до ради державної др. Іван Дворжак.

— **Пригода професора Тальовского.** Перед кількома днями в часї наїханя електричного трамваю на фіру стоячу в ул. Льва Сапіги у Львові, потерпів п. Тальовский, професор львівскої політехніки рану в ногу. Хоч стовченє було легке, візвав до себе п. Тальовский лікаря. Дивним случаєм та обставина уратувала родину пп. Тальовских від великого нещастя. Коли візваний лікар, др. Миколайский, оглянув незначну рану, звернула жінка професора увагу лікаря на малі ранки майже вже загоєні від укушеня пса, котрого проф. Тальовский привів недавно з села. Той сам пес покусав також 10-лїтну дочку п. Тальовского, а крім того і пса, від давна вже в тім домі хованого. Пп. Тальовскі не привязували ніякого значіня до того покусаня, бо рани були незначні, а пес видавав ся з природи злобний і хоч вскорі здох, не підозрівав ніхто, аби був навіщений скаженино, бо за житя не зраджував признак скаженини. Від покусаня осіб з родини пп. Тальовских до пригоди з трамваєм, минуло вже 6 днів, а Тальовскі так були спокійні, що анї в думцї не мали радити ся лікаря. Отже легко собі уявити їх страх, коли др. Миколайский, випитавши о близші подробиці недуги пса, заявив, що пес мусів бути скажений. Переведена того самого дня секция пса потвердила здогад дра Миколайского і п. Тальовский сейчас виїхав з дочкою до заведеня дра Буйвида в Кракові, аби піддати ся лїченю.

— **З'їзд маршалків повітових рад** відбув ся дня 1 с. м. в соймовім будинку у Львові. Присутних було 40 маршалків. Справу реформи дорогового закона реферував п. Меч. Урбаньский, і поставив внесенє: „Маршалки повітових Рад заявляють ся за реформою дорогового закона в напрямі знесеня особистої престациї тоді, коли замість неї буде заведений еквівалєнт відповідаючий єї вартости в формі чи то покриваня коштів конверсиї нової сїти державних або краєвих доріг, чи в формі постійних річних державних або краєвих субвенций, призначених на удержанє громадских доріг". Внесенє принято. — Др. Чайковский реферував справу винагороди для громад за порученний обсяг діланя і згідно з єго внесенєм заявив ся з'їзд за розведенєм відповідної акциї з домаганєм від правительства винагороди для громад за сповнюванє порученого обсягу діланя. Референт представив відтак справу зміги §. 64 го громадского закона в тім напрямі, щоби вимково в случаях, де ходить о одвічальність членів громадскої зверхности, за касовий недобір прислугувало право безпроволочної екзекуциї рішенєм повітового видїлу, затвердженим краєвим Видїлом, і щоби не треба було доходити шкоди в дорозї права, цивільній або карно судовій. — Відтак передано постійному комітетови до розслїду внесенє: „З огляду на те, що в сїльских громадах по причині невідповідної винагороди від вийтівского уряду усувають ся сьвітлїйші і заможнїйші господарі, а на посади громадских писарів нема кваліфікованих кандидатів; з огляду на те, що справа скріпленя громади через сполуку з двірским обшаром стрічає ся з опозициєю ізза оправданої обави перетяженя громадскими податками; з огляду на се, що правительство мимо тількоразових заповіджень не приступає до винагородженя громад за виконуванє порученого обсягу діланя — з'їзд маршалків повітових рад ухвалює петицию до краєвого сойму з домаганєм признаня частини шинкарских оплат, які мають завести ся з вигасненєм права пропінациї, або додаткових оплат від кождого вишинку в хосен дотичної громадскої управи, а то тим більше, що мешканці громади, оплачуючі високі податки від горячих напоїв в хосен держави, краю а навіть заможнїйших міских громад, мають передовсїм право побирати оплату в хосен власної управи, котрої з безпосередних податків не годні удержати." — Вкінци ухвалено утворити стипендийну фондацию ім. Аполінария Яворского для учеників польскої народности.

— **Намірене самоубийство.** Вчера перед полуднем підрізав собі горло Антін П., паробок, що єсть в службі у п. А. З. в Ринку у Львові. П. удержував любовні зносини з служницею тих самих службодавців, котра імовірно постановила з ним зірвати. Вчера бо прийшло між ними в кухни до суперечки і коли служниця вийшла з кухні, П. підрізав собі кухонним ножем горло. В грізнім станї відвезено паробка до загального шпиталя.

Телєграми.

Чернівцї 4 падолиста. Сойм ухвалив закон о знесеню пропінациї і оплатах шинкових.

Петергоф 4 падолиста. (Пет. Аґ.) Указ амнестийний вчера підписано.

Петербург 4 падолиста. Видана амнестия обнимає також всї аж до 30 жовтня с. р. доконані злочини против особи царя і членів царскої родини, а також злочини участи в тайних товариствах революцийних.

Петербург 4 падолиста. (Пет. Аґ.) Кн. Оболенський, член ради державної, іменований надпрокуратором св. Синоду. Командант казаньского войскового округа Котич покликаний до ради державної.

Петербург 4 падолиста. (Пет. Аґ.) З Томска доносять, що прийшло там до бійки межи приклонниками терористичної партиї і партиї лїберальної. З обох сторін стріляно. Коли вечером підпалено будинок дирекциї зелїзниці, виступив батальон войска. Богато осіб зранено. Театр знищено. — В Батумі прийшло вчера до бійки межи войском а маніфестантами. Богато осіб убито і зранено.

Одеса 4 падолиста. Цїлий вчерашний день тревали демонстрациї і приходило часто до бійки з поліциєю і войском. З кількох домів стріляно до войска, котре відтак впадало до домів. На кількох передмістях товпа рабувала жидівскі склепи. Ректор університету телєґрафував до Віттого з просьбою о поміч.

Ростов над Доном 4 падолиста. Підчас розрухів убито тут 34 осіб, а 59 зранено. Від трох днів настала повна анархія.

Кишенев 4 падолиста. Тут і в Симферополи прийшло до погрому жидів. Жидам роблять докір, що они стріляють до патриотичних походів. Богато жидів убито і богато склепів зрабовано.

Копенгаґа 4 падолиста. Доносять з Гапаранди, що российске войско в Улеаборзї видало оружиє без всякого опору. Российскі написи на улицях позамазувано.

Константинополь 4 падолиста. Події в Росиї і наданє конституциї, о чім тутешним ґазетам не вільно писати, зробили в Ільдізкіоску велике враженє, бо побоюють ся там впливу тих подій також на турецке населенє.

Кольонія 4 падолиста. До Köln. Ztg. доносять з Кіль, що утворено телєґрафічне сполученє без дроту межи Клайпедою а Петергофом за помочию кружляка „Лібек" і 7 торпедовців.

Берлин 4 падолиста. Ходить чутка, що у Фінляндиї проголошено републику.

Християнія 4 падолиста. Король Оскар і члени королївскої родини зложили всї достоїньства, які займали в норвеґскій армії і фльоті.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).